

Warszawa, dnia 31 sierpnia 2015 r.

Poz. 1266

USTAWA

z dnia 24 lipca 2015 r.

o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3:
 - a) w ust. 1:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) osobie – rozumie się przez to osobę fizyczną, prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną;”;
 - w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 i 13 w brzmieniu:
 - „12) Akcie genewskim – rozumie się przez to Akt genewski Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych, przyjęty w Genewie dnia 2 lipca 1999 r. (Dz. U. z 2009 r. Nr 198, poz. 1522);
 - 13) międzynarodowym wzorze przemysłowym – rozumie się przez to wzór przemysłowy zarejestrowany w trybie określonym w Akcie genewskim.”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Przepisy ustawy dotyczące przedsiębiorców stosuje się odpowiednio również do osób prowadzących działalność inną niż działalność gospodarcza.”;
- 2) w art. 22:
 - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Jeżeli umowa nie stanowi inaczej, wynagrodzenie wypłaca się w całości lub w częściach.”;
 - b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
 - „4. Całość wynagrodzenia wypłaca się najpóźniej w terminie dwóch miesięcy od dnia uzyskania pierwszych korzyści z wynalazku, wzoru użytkowego albo wzoru przemysłowego. W przypadku wypłaty wynagrodzenia w częściach jego pierwszą część wypłaca się w terminie, o którym mowa w zdaniu poprzednim, a pozostałe części – najpóźniej w terminie dwóch miesięcy po upływie każdego roku, jednak w terminie nie dłuższym niż 5 lat, licząc od dnia uzyskania pierwszych korzyści.”;
- 3) w art. 25:
 - a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4. Przepisy ust. 1–3 nie wykluczają możliwości udzielenia patentu na wynalazek dotyczący substancji lub mieszanin stanowiących część stanu techniki do zastosowania lub zastosowania w ściśle określony sposób

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach, ustawę z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach oraz ustawę z dnia 14 marca 2003 r. o dokonywaniu europejskich zgłoszeń patentowych oraz skutkach patentu europejskiego w Rzeczypospolitej Polskiej.

w sposobach leczenia lub diagnostyki, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 3, pod warunkiem że takie zastosowanie nie stanowi części stanu techniki.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisy ust. 1 i 2 nie wyłączają możliwości udzielenia patentu na wynalazek, jeżeli jego ujawnienie nastąpiło nie wcześniej niż sześć miesięcy przed dniem dokonania zgłoszenia wynalazku i było spowodowane oczywistym nadużyciem w stosunku do zgłaszającego lub jego poprzednika prawnego.”;

4) w art. 28 po pkt 4 dodaje się pkt 4¹ w brzmieniu:

„4¹) wytworów lub sposobów, których:

- a) możliwość wykorzystania nie może zostać wykazana, lub
- b) wykorzystanie nie przyniesie rezultatu spodziewanego przez zgłaszającego – w świetle powszechnie przyjętych i uznanych zasad nauki;”;

5) w art. 33 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zastrzeżenia patentowe, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 3, w całości popiera się opisem wynalazku. Określają one zastrzegany wynalazek i zawarty w nim wkład techniczny w sposób zwięzły i jednoznaczny, przez podanie cech technicznych odnoszących się do jego budowy lub składu wytworu względnie do sposobu technicznego oddziaływania na materię bądź nowego zastosowania znanego wytworu.”;

6) w art. 38:

- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
- b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zgłoszenie wzoru użytkowego, o którym mowa w ust. 1, musi spełniać odpowiednio wymagania, o których mowa w art. 31 ust. 1 oraz art. 97 ust. 2 i 3.”;

7) w art. 39 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Jeżeli zgłaszający złoży oddzielne zgłoszenia wynalazków bez wezwania Urzędu Patentowego, w przypadku gdy zgłoszenie pierwotne nie spełniało wymogu jednolitości, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Urząd Patentowy odmawia, w drodze postanowienia, przyznania zgłoszeniu wydzielonemu daty zgłoszenia pierwotnego, jeżeli uzna, że zgłoszenie to nie dotyczy wynalazku ujawnionego w zgłoszeniu pierwotnym lub zgłoszenie to spełniało wymóg jednolitości. Przepisy art. 37 ust. 1 i 2 oraz art. 49 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

8) w art. 39¹ dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Urząd Patentowy wzywa, w drodze postanowienia, pod rygorem odmowy przyznania uprzedniego pierwszeństwa dla zgłoszenia wydzielonego, do uzupełnienia zgłoszenia wynalazku w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzi, że nie zawiera ono kopii dowodu, o którym mowa w art. 35 ust. 1.”;

9) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. Osoba mająca siedzibę lub miejsce zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej może dokonać zgłoszenia wynalazku, w celu uzyskania ochrony za granicą, za pośrednictwem Urzędu Patentowego, w trybie przewidzianym:

- 1) umową międzynarodową lub przepisami prawa Unii Europejskiej, o których mowa w art. 4, albo
 - 2) niniejszą ustawą
- po dokonaniu zgłoszenia tego wynalazku w Urzędzie Patentowym.”;

10) w art. 42 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku stwierdzenia, że zgłoszenie zostało dokonane z naruszeniem przepisu o jednolitości wynalazku, Urząd Patentowy wzywa zgłaszającego, w drodze postanowienia, do złożenia oddzielnych zgłoszeń. Jeżeli zgłoszenia wydzielone nie wpłyną w wyznaczonym terminie, uważa się, że zgłoszenie pierwotne dotyczy wynalazku określonego na pierwszym miejscu w zastrzeżeniach patentowych oraz innych wynalazków spełniających wymóg jednolitości, a pozostałe wynalazki zostały wycofane przez zgłaszającego.”;

11) w art. 47:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ w brzmieniu:

„1¹. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w zakresie, w jakim dokumentacja zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, nie pozwala na przeprowadzenie poszukiwań w stanie techniki. W takim przypadku Urząd Patentowy powiadamia zgłaszającego o przyczynach niesporządzenia w tym zakresie sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.”;

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W przypadku zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, Urząd Patentowy może sporządzić wstępną ocenę dotyczącą nowości wynalazku, poziomu wynalazczego lub wymogu jednolitości. Wstępną ocenę przekazuje się niezwłocznie zgłaszającemu. Udostępnienie wstępnej oceny osobom trzecim jest niedopuszczalne.

4. Po dokonaniu ogłoszenia, o którym mowa w art. 43, Urząd Patentowy może udostępnić osobom trzecim wyłącznie sprawozdanie o stanie techniki.”;

12) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. 1. Jeżeli Urząd Patentowy stwierdzi, że:

- 1) nie zostały spełnione warunki wymagane do uzyskania patentu lub
- 2) wynalazek nie został ujawniony w sposób wystarczający

– wydaje decyzję o odmowie udzielenia patentu.

2. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Urząd Patentowy wyznacza zgłaszającemu termin do zajęcia stanowiska co do zebranych dowodów i materiałów mogących świadczyć o istnieniu przeszkód do uzyskania patentu. Dowody i materiały udostępnia się zgłaszającemu w języku ich sporządzenia i mogą one wykraczać poza wykaz objęty sprawozdaniem o stanie techniki.”;

13) w art. 57 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wynalazkiem tajnym jest wynalazek stanowiący informację niejawną, której nadano klauzule: „ściśle tajne”, „tajne”, „poufne” lub „zastrzeżone”.”;

14) w art. 67 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Urząd Patentowy, na wniosek właściwego organu, dokonuje wpisu w rejestrze patentowym informacji o zajęciu patentu.”;

15) w art. 75⁴ ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Udzielone dodatkowe prawa ochronne podlegają wpisowi do rejestru dodatkowych praw ochronnych.”;

16) w art. 75⁵ uchyla się ust. 3;17) art. 75⁸ otrzymuje brzmienie:

„Art. 75⁸. O stwierdzeniu wygaśnięcia decyzji o udzieleniu dodatkowego prawa ochronnego, o wygaśnięciu tego prawa lub o jego unieważnieniu dokonuje się wpisu do rejestru dodatkowych praw ochronnych.”;

18) art. 75¹⁰ otrzymuje brzmienie:

„Art. 75¹⁰. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymogi, jakim ma odpowiadać wniosek o udzielenie dodatkowego prawa ochronnego, oraz szczegółowy zakres i tryb rozpatrywania wniosków, uwzględniając w szczególności miejsce i sposób ogłoszenia o złożeniu wniosku, a także dane, jakie ma zawierać dodatkowe świadectwo ochronne. Określenie wymogów, jakim ma odpowiadać wniosek, nie może prowadzić do tworzenia nadmiernych, ponad potrzebę, utrudnień dla wnioskodawcy.”;

19) w art. 89 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Patent może zostać unieważniony w całości lub części na wniosek osoby, która ma w tym interes prawny, jeżeli wykaże ona, że:

- 1) nie zostały spełnione warunki wymagane do uzyskania patentu;
- 2) wynalazek nie został przedstawiony na tyle jasno i wyczerpująco, aby znawca mógł ten wynalazek urzeczywistnić;
- 3) patent został udzielony na wynalazek nieobjęty treścią zgłoszenia lub zgłoszenia pierwotnego.”;

20) w art. 93²:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W zgłoszeniu wynalazku dotyczącym sekwencji lub częściowej sekwencji genu, w opisie wynalazku, ujawnia się przemysłowe zastosowanie sekwencji, a w niezależnym zastrzeżeniu patentowym wskazuje się ponadto funkcję jaką ta sekwencja spełnia.”,

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W celu spełnienia kryterium przemysłowego zastosowania w przypadku wykorzystania sekwencji lub częściowej sekwencji genu do produkcji białka lub części białka, w opisie wynalazku określa się, jakie białko lub jaka jego część są wytwarzane i jaką spełniają funkcję.

4. Jeżeli zgłoszenie wynalazku, o którym mowa w ust. 2, ujawnia sekwencje nukleotydów lub aminokwasów, zgłaszający przesyła wykaz sekwencji w postaci elektronicznej.”;

21) w art. 102:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wzorem przemysłowym jest nowa i posiadająca indywidualny charakter postać wytworu lub jego części, nadana mu w szczególności przez cechy linii, konturów, kształtów, kolorystykę, fakturę lub materiał wytworu oraz przez jego ornamentację.”,

b) w ust. 3:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wymieniającą część składową wytworu złożonego, jeżeli po jej włączeniu do wytworu złożonego pozostaje ona widoczna w trakcie jego zwykłego używania, przez które rozumie się każde używanie, z wyłączeniem konserwacji, obsługi lub naprawy.”,

– uchyla się pkt 3;

22) w art. 108:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 3,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2¹ w brzmieniu:

„2¹. W przypadku gdy nowy i indywidualny charakter posiada część wytworu, o którym mowa w art. 102 ust. 1, ilustracja wzoru przemysłowego musi przedstawiać całość wytworu.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, zgłaszający może dołączyć opis wyjaśniający ilustrację wzoru przemysłowego.”;

23) art. 108¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 108¹. 1. W przypadku dokonania zgłoszenia wzoru przemysłowego z naruszeniem przepisów art. 108 ust. 4 i 5 Urząd Patentowy wzywa, w drodze postanowienia, do złożenia, w wyznaczonym terminie, oddzielnych zgłoszeń wytworów.

2. W przypadku niedokonania oddzielnych zgłoszeń wytworów w terminie, o którym mowa w ust. 1, uważa się, że zgłoszenie pierwotne dotyczy pierwszych dziesięciu odmian wzoru.

3. W przypadku niedokonania oddzielnych zgłoszeń wytworów, które nie są odmianami wzoru przemysłowego, w terminie, o którym mowa w ust. 1, uważa się, że zgłoszenie pierwotne dotyczy wzoru umieszczonego jako pierwszy na ilustracji wzoru przemysłowego.”;

24) uchyla się art. 116;

25) po art. 117 dodaje się art. 117¹–117⁵ w brzmieniu:

„Art. 117¹. 1. Jeżeli Urząd Patentowy stwierdzi brak warunków wymaganych do uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego wzoru przemysłowego, wydaje decyzję o odmowie uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego wzoru przemysłowego w całości lub części.

2. Doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 1, dokonuje się wyłącznie na wniosek uprawnionego z rejestracji międzynarodowego wzoru przemysłowego złożony w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia mu kopii powiadomienia o odmowie, na podstawie art. 12 ust. 3 Aktu genewskiego.

Art. 117². Urząd Patentowy przekazuje do Biura Międzynarodowego powiadomienie o:

- 1) wydaniu decyzji o odmowie uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego wzoru przemysłowego lub wzorów przemysłowych,
- 2) wydaniu decyzji w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją, o której mowa w pkt 1,
- 3) wydaniu prawomocnego wyroku sądu administracyjnego o uchyleniu decyzji, o której mowa w pkt 1,
- 4) unieważnieniu uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego wzoru przemysłowego

– w trybie, formie i języku przewidzianych w Akcie genewskim.

Art. 117³. Każdy może wnieść umotywowany sprzeciw wobec uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego wzoru przemysłowego. Przepisy art. 152¹¹ ust. 2 i 3, art. 246 ust. 1 i art. 247 stosuje się odpowiednio.

Art. 117⁴. Do unieważnienia uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego wzoru przemysłowego przepis art. 89 stosuje się odpowiednio.

Art. 117⁵. Do roszczeń z tytułu naruszenia prawa z rejestracji międzynarodowego wzoru przemysłowego korzystającego z ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisy art. 287–291 stosuje się odpowiednio, z tym że roszczeń tych można dochodzić za okres rozpoczynający się po dniu ogłoszenia w „Wiadomościach Urzędu Patentowego” o uznaniu jego ochrony, a w przypadku wcześniejszego powiadomienia przez uprawnionego osoby naruszającej takie prawo – za okres rozpoczynający się po dniu tego powiadomienia.”;

26) w art. 118 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do wzorów przemysłowych i praw z rejestracji wzorów przemysłowych przepisy art. 32, art. 35–37, art. 39, art. 39¹, art. 41, art. 46, art. 50, art. 55, art. 66 ust. 2, art. 67, art. 68, art. 70–75, art. 76–79, art. 81–88, art. 90 i art. 92 stosuje się odpowiednio.”;

27) art. 122 otrzymuje brzmienie:

„Art. 122. 1. Przepis art. 120 ust. 1 nie wyklucza uznania za znak towarowy oznaczenia przeznaczonego do równoczesnego używania przez kilka osób, w tym przedsiębiorców, którzy zgłosili go wspólnie, jeżeli używanie takie nie jest sprzeczne z interesem publicznym i nie ma na celu wprowadzenia odbiorców w błąd, w szczególności co do charakteru, przeznaczenia, jakości, właściwości lub pochodzenia towarów (wspólne prawo ochronne).

2. Zasady używania znaku towarowego na podstawie wspólnego prawa ochronnego określa regulamin znaku przyjęty przez osoby, w tym przedsiębiorców, o których mowa w ust. 1.”;

28) w art. 131:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) które ze swojej istoty mogą wprowadzać odbiorców w błąd, w szczególności co do charakteru, jakości lub, z uwzględnieniem ust. 3, pochodzenia geograficznego towaru.”;

b) w ust. 2:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zawierają symbole Rzeczypospolitej Polskiej (godło, barwy lub hymn), znaki sił zbrojnych, organizacji paramilitarnych lub sił porządkowych, reprodukcje polskich orderów, odznaczeń lub odznak honorowych, odznak lub odznak wojskowych bądź innych oficjalnych lub powszechnie używanych odznaczeń i odznak, w szczególności administracji rządowej lub samorządu terytorialnego albo organizacji społecznych działających w ważnym interesie publicznym, gdy obszar działania tych organizacji obejmuje cały kraj lub znaczną jego część, jeżeli zgłaszający nie wykaże się uprawnieniem, w szczególności zezwoleniem odpowiednio właściwego organu państwa albo organu samorządu terytorialnego albo zgodą organizacji, na używanie oznaczenia w obrocie;”;

– w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) zostały zgłoszone jako nazwy odmian roślin lub ras zwierząt.”;

29) w art. 132:

a) w ust. 1 pkt 1¹ i 1² otrzymują brzmienie:

„1¹) zarejestrowanego oznaczenia geograficznego lub nazwy pochodzenia produktu zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 343 z 14.12.2012, str. 1);

1²) zarejestrowanego oznaczenia geograficznego napoju spirytusowego oraz oznaczenia geograficznego wpisanego na krajową listę chronionych oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 16, z późn. zm.);”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio, gdy wspólnotowy znak towarowy korzysta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z prawa z wcześniejszej rejestracji znaku towarowego zgodnie z przepisami art. 34 i 35 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. Urz. UE L 78 z 24.03.2009, str. 1, z późn. zm.);”;

30) art. 133–135 otrzymują brzmienie:

„Art. 133. 1. Przepisów art. 131 ust. 1 pkt 1, art. 132 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, 5 i 6 nie stosuje się, jeżeli zgłaszający wcześniejszy znak towarowy, uprawniony do wcześniejszego znaku towarowego lub uprawniony z wcześniejszego prawa osobistego lub majątkowego wyrazi pisemną zgodę na rejestrację późniejszego znaku towarowego.

2. Przepisu art. 132 ust. 1 pkt 3 nie stosuje się, jeżeli ochrona wygasła na podstawie art. 169 ust. 1 pkt 1 lub 4.

Art. 134. 1. Udzielenie prawa ochronnego na znak towarowy dla określonych towarów nie wyklucza udzielenia uprawnionemu do tego znaku prawa ochronnego na taki sam znak również dla towarów identycznych lub podobnych, a także udzielenia mu prawa ochronnego na podobny znak towarowy dla towarów identycznych lub podobnych.

2. Na warunkach określonych w art. 122 może zostać również udzielone wspólne prawo ochronne z udziałem uprawnionego do znaku wcześniejszego.

Art. 135. Udzielenie prawa ochronnego na znak towarowy dla określonych towarów nie stanowi samoistnej podstawy do odmowy udzielenia prawa ochronnego na znak dla towarów identycznych lub podobnych innej osobie tylko dlatego, że zawiera on identyczne lub podobne oznaczenie odnoszące się do dóbr osobistych, w szczególności nazwisko właściciela. Przepisy art. 146 ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

31) w art. 145 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Urząd Patentowy wyznacza zgłaszającemu termin do zajęcia stanowiska co do zebranych dowodów i materiałów mogących świadczyć o istnieniu przeszkód do uzyskania prawa ochronnego. Dowody i materiały udostępnia się zgłaszającemu w języku ich sporządzenia.”;

32) w art. 153 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Prawo ochronne na znak towarowy może zostać, na wniosek uprawnionego, przedłużone, w drodze decyzji, dla wszystkich lub części towarów na kolejne okresy dziesięcioletnie.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, składa się przed końcem upływającego okresu ochrony, jednak nie wcześniej niż na rok przed jego upływem. Wraz z wnioskiem uiszcza się opłatę za ochronę, na zasadach określonych w art. 224 ust. 2–4.”;

33) w art. 156 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Prawo ochronne na znak towarowy nie daje uprawnionemu prawa zakazywania używania w obrocie przez inne osoby.”;

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ich adresów oraz nazwisk albo nazw lub innych oznaczeń indywidualizujących danego przedsiębiorcę lub jego przedsiębiorstwo;”;

34) w art. 161 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do osoby, która nie będąc do tego uprawniona, zgłosiła na swoją rzecz znak towarowy lub uzyskała na niego prawo ochronne, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;

35) po art. 162 dodaje się art. 162¹ w brzmieniu:

„Art. 162¹. Z uwzględnieniem art. 140 ust. 1, w toku postępowania wszczętego na skutek wniesienia sprzeciwu lub wniosku o unieważnienie prawa ochronnego na znak towarowy może zostać podzielone na wniosek uprawnionego, w stosunku do wskazanych towarów, z zachowaniem daty pierwszeństwa. Składając wniosek uprawniony uiszcza opłatę za podział prawa ochronnego na znak towarowy.”;

36) w art. 226:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy zgłaszający wykaże, że nie jest w stanie ponieść w pełnej wysokości opłaty za zgłoszenie wynalazku, wzoru użytkowego, znaku towarowego lub wzoru przemysłowego, Urząd Patentowy, na wniosek zgłaszającego, zwalnia go częściowo od tej opłaty. Pozostała część opłaty nie może być niższa niż 20% opłaty należnej.”;

b) ust. 3¹ otrzymuje brzmienie:

„3¹. W przypadkach, o których mowa w ust. 1–3, Urząd Patentowy może, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia, wezwać zgłaszającego lub wnioskodawcę do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym lub stanie rodzinnym i majątkowym osób pozostających ze zgłaszającym lub wnioskodawcą we wspólnym gospodarstwie domowym.”;

37) w art. 228:

a) w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1¹ w brzmieniu:

„1¹) rejestr dodatkowych praw ochronnych;”;

b) ust. 1¹ otrzymuje brzmienie:

„1¹. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oprócz wpisów o stanie prawnym udzielonych patentów, zawiera również wyodrębnioną część obejmującą wpisy patentów europejskich w rozumieniu ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o dokonywaniu europejskich zgłoszeń patentowych oraz skutkach patentu europejskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 65, poz. 598, z 2007 r. Nr 136, poz. 958 oraz z 2015 r. poz. 1266).”;

38) w art. 231 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urząd Patentowy wydaje uprawnionym dokumenty patentowe, dodatkowe świadectwa ochronne, świadectwa ochronne na wzór użytkowy, świadectwa ochronne na znak towarowy, świadectwa rejestracji wzoru przemysłowego, świadectwa rejestracji oznaczenia geograficznego i świadectwa rejestracji topografii oraz dowody pierwszeństwa. Dokumenty stwierdzające udzielenie patentu, dodatkowego prawa ochronnego, prawa ochronnego, prawa z rejestracji oraz dowody pierwszeństwa opatruje się pieczęcią okrągłą z wizerunkiem orła w koronie i napisem w otoku: „Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej”.”;

39) po art. 231 dodaje się art. 231¹ w brzmieniu:

„Art. 231¹. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu patentowego, dodatkowego świadectwa ochronnego, świadectwa ochronnego na wzór użytkowy, świadectwa ochronnego na znak towarowy, świadectwa rejestracji wzoru przemysłowego, świadectwa rejestracji oznaczenia geograficznego, świadectwa rejestracji topografii i dowodu pierwszeństwa, uwzględniając konieczność ujednoczenia formy i treści dokumentów potwierdzających uzyskanie przez uprawnionego patentu, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji albo pierwszeństwo.”;

40) w art. 232 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. O udzielonych patentach, dodatkowych prawach ochronnych, prawach ochronnych, prawach z rejestracji, ochronie międzynarodowych znaków towarowych i wzorów przemysłowych, a także złożonych tłumaczeniach patentów europejskich ogłasza się w „Wiadomościach Urzędu Patentowego”.”;

41) w art. 237 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku nienadesłania dokumentu pełnomocnictwa lub nieuiszczenia należnej opłaty od pełnomocnictwa, Urząd Patentowy, wyznaczając w tym celu odpowiedni termin, wzywa, w drodze postanowienia, pełnomocnika do usunięcia stwierdzonych braków oraz stronę do potwierdzenia czynności dokonanych przez pełnomocnika, pod rygorem umorzenia postępowania lub zaniechania czynności uzależnionej od uiszczenia opłaty.”;

42) w art. 241¹ po ust. 2 dodaje się ust. 2¹ w brzmieniu:

„2¹. W zgłoszeniach i korespondencji przesyłanych w postaci elektronicznej za podpis równoważny z podpisem własnoręcznym uważa się również podpis elektroniczny spełniający wymagania określone w umowach międzynarodowych lub przepisach prawa Unii Europejskiej, o których mowa w art. 4.”;

43) po art. 242 dodaje się art. 242¹ w brzmieniu:

„Art. 242¹. 1. Zgłaszający, który w toku postępowania przed Urzędem Patentowym wnosi o przetłumaczenie sporządzonych w języku obcym materiałów i dokumentów mogących świadczyć o istnieniu przeszkód do uzyskania patentu, dodatkowego prawa ochronnego, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji, ponosi koszty ich tłumaczenia na język polski.

2. Urząd Patentowy może wezwać zgłaszającego do uiszczenia zaliczki na pokrycie kosztów, o których mowa w ust. 1.

3. W przypadku nieuiszczenia przez zgłaszającego zaliczki w wysokości i terminie wskazanych w wezwaniu wniosek, o którym mowa w ust. 1, uważa się za wycofany.

4. Do tłumaczenia materiałów i dokumentów na potrzeby postępowania przed sądem administracyjnym przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;

44) w art. 243 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli w toku rozpatrywania sprawy uchybiono terminowi do dokonania czynności warunkującej, zgodnie z ustawą, bieg postępowania, Urząd Patentowy może na wniosek strony, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, przywrócić termin, o ile strona uprawdopodobni, że uchybienie nastąpiło bez jej winy. Jednocześnie ze złożeniem wniosku o przywrócenie terminu wnioskodawca dokonuje czynności, dla której termin został wyznaczony.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do Urzędu Patentowego w terminie:

- 1) sześciu miesięcy od dnia, w którym upłynął termin do dokonania określonej czynności – w przypadku znaków towarowych;
- 2) dwóch miesięcy od dnia ustania przyczyny uchybienia terminowi, nie później jednak niż w terminie sześciu miesięcy od dnia, w którym upłynął termin do dokonania określonej czynności – w przypadku wynalazków, dodatkowych praw ochronnych, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, oznaczeń geograficznych i topografii.”;

45) w art. 245 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy Urząd Patentowy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości lub części i rozstrzyga co do istoty sprawy, albo
- 3) uchyla zaskarżoną decyzję w całości lub części i umarza postępowanie w sprawie.”;

46) w art. 251:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Urząd Patentowy udziela informacji o zgłoszeniu wynalazku, dodatkowego prawa ochronnego, wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego, znaku towarowego, oznaczenia geograficznego i topografii oraz udostępnia akta zgłoszenia w każdym stadium postępowania.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Po upływie terminów zastrzeżonych dla nieujawniania informacji o zgłoszeniach, o których mowa w ust. 1, Urząd Patentowy może na wniosek osoby, która ma w tym interes prawny, udostępnić jej dokumenty zawarte w aktach zgłoszenia, a także dokumenty dołączone do tych akt w toku postępowania rejestrowego.”;

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2¹ w brzmieniu:

„2¹. Urząd Patentowy może odmówić udostępnienia dokumentów w trybie, o którym mowa w ust. 2, w przypadku gdy mogłoby to zagrozić prawnie uzasadnionym interesom uprawnionego, w szczególności naruszyć tajemnicę jego przedsiębiorstwa.”;

47) po art. 253 dodaje się art. 253¹ w brzmieniu:

„Art. 253¹. Przy ocenie spełniania warunków wymaganych do uzyskania patentu, prawa ochronnego, dodatkowego prawa ochronnego i prawa z rejestracji nie stosuje się dowodu z opinii biegłego, chyba że Urząd Patentowy uzna taki dowód za niezbędny.”;

- 48) w art. 255 w ust. 1 po pkt 3¹ dodaje się pkt 3² w brzmieniu:
„3²) unieważnienie uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego wzoru przemysłowego;”;
- 49) w art. 264:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ w brzmieniu:
„1¹. W sprawach, o których mowa w art. 261 ust. 2 pkt 2, eksperci mogą orzekać również w zespołach orzekających.”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Ekspertowi, o którym mowa w ust. 1, mogą być powierzone dodatkowe funkcje, w szczególności kierownicza, koordynacyjna lub kontrolna, lub dodatkowe zadania związane z prowadzeniem działalności edukacyjnej w zakresie ochrony własności przemysłowej.”;
- c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Skład zespołu orzekającego, o którym mowa w ust. 1¹, ustala:
1) Prezes Urzędu Patentowego, albo
2) upoważniony przez Prezesa Urzędu Patentowego ekspert sprawujący funkcję kierowniczą lub kontrolną – mając na uwadze zapewnienie szybkości i poprawności rozpatrywania spraw.”;
- 50) w art. 266 w ust. 2 uchyla się pkt 6;
- 51) w art. 267:
- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Stosunek pracy z aplikantem eksperckim nawiązuje Prezes Urzędu Patentowego na podstawie umowy o pracę na czas określony.”;
- b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„8. Prezes Urzędu Patentowego rozwiązuje umowę o pracę z aplikantem eksperckim w przypadku dwukrotnego nieprzystąpienia przez niego bez usprawiedliwienia do egzaminu lub w przypadku niezłożenia przez niego powtórnego egzaminu.”;
- 52) w art. 268:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Po złożeniu egzaminu stosunek pracy z asesorem nawiązuje Prezes Urzędu Patentowego na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.”;
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3¹ w brzmieniu:
„3¹. Prezes Urzędu Patentowego powołuje eksperta na dane stanowisko eksperckie na czas określony albo nieokreślony.”;
- c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. W przypadku gdy po upływie dwóch lat asesury asesor nie uzyska pozytywnej oceny przebiegu asesury, Prezes Urzędu Patentowego może rozwiązać z nim umowę o pracę za wypowiedzeniem.”;
- 53) w art. 272 uchyla się ust. 4;
- 54) w art. 273 w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) zakaz zajmowania stanowiska eksperta.”;
- 55) w art. 274:
- a) w ust. 2 uchyla się pkt 6,
- b) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej zakazu zajmowania stanowiska eksperta;”;
- c) ust. 12 otrzymuje brzmienie:
„12. Ograniczenie w zakresie rozwiązywania stosunku pracy z ekspertem nie dotyczy odwołania z dodatkowej funkcji, o której mowa w art. 264 ust. 3.”;

56) w art. 280 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do przewodniczących kolegiów przepisy o ekspertach stosuje się odpowiednio, jeżeli uzyskali oni wcześniej uprawnienia ekspertów, lub o asesorach, z tym że w takim przypadku przewodniczący kolegiów są zwolnieni od aplikacji i egzaminu, o których mowa w art. 266 ust. 1 oraz w art. 267 ust. 6.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (Dz. U. Nr 31, poz. 130, z późn. zm.²⁾) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. Jednostki samorządu terytorialnego mogą, w drodze uchwały organu stanowiącego danej jednostki, wyrazić zgodę na umieszczenie w oznaczeniu będącym znakiem towarowym w rozumieniu ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410 oraz z 2015 r. poz. 1266) herbu tej jednostki lub odznaki, którą ustanowiły.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. z 2015 r. poz. 475) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. Prezydent może, w trybie określonym dla nadania orderu lub odznaczenia, wyrazić zgodę na umieszczenie w oznaczeniu będącym znakiem towarowym w rozumieniu ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410 oraz z 2015 r. poz. 1266) reprodukcji tego orderu lub odznaczenia.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o dokonywaniu europejskich zgłoszeń patentowych oraz skutkach patentu europejskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 65, poz. 598 oraz z 2007 r. Nr 136, poz. 958) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Europejskie zgłoszenie patentowe złożone za pośrednictwem Urzędu Patentowego przez osoby wymienione w art. 40 Prawa własności przemysłowej sporządza się w języku polskim albo dołącza się do niego tłumaczenie na język polski.”;

2) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, jeżeli w wyniku rozpatrzenia sprzeciwu przez Europejski Urząd Patentowy patent europejski zostanie zmieniony lub, na wniosek uprawnionego, zostanie ograniczony.”.

Art. 5. Wpisy dodatkowych praw ochronnych dokonane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy w rejestrze, o którym mowa w art. 228 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wpisami w rejestrze, o którym mowa w art. 228 ust. 1 pkt 1¹ ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 6. 1. Do postępowań o ponowne rozpatrzenie sprawy w sprawach o udzielenie patentów, dodatkowych praw ochronnych, praw ochronnych oraz praw z rejestracji wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do postępowań, o których mowa w ust. 1, przepis art. 242¹ ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się.

Art. 7. Postępowania sprawdzające prowadzone w sprawie wydania kandydatom na stanowisko eksperta poświadczenia bezpieczeństwa w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2015 r. poz. 21 i 1224), wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Art. 8. 1. Do aplikantów eksperckich, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy odbywają aplikację ekspercką, stosuje się przepisy art. 267 ust. 4 i 8 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do asesorów, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy odbywają asesurę, stosuje się przepisy art. 268 ust. 1 i 7 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 9. Ekspert, któremu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy udzielono urlopu dla poratowania zdrowia na podstawie art. 272 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, zachowuje prawo do tego urlopu.

Art. 10. 1. Do postępowań dyscyplinarnych wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy prawomocnym orzeczeniem stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do skutków prawnych orzeczeń, o których mowa w ust. 1, w których orzeczono karę dyscyplinarną, o której mowa w art. 273 ust. 4 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy dotychczasowe.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1126, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 123, poz. 1353 oraz z 2009 r. Nr 92, poz. 753.

Art. 11. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 75¹⁰ i art. 230 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 75¹⁰ i art. 230 ustawy zmienianej w art. 1, nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*